

philly-soul/sound

[philly-soul_ojafam.jpg](#) [1]

[philly-soul_capa_-_salsoul_presents_philly_soul_flavas_com_logo.jpg](#) [2]

[philly-soul_harold-melvin-and-the-blu-007.jpg](#) [3]

A philly-soul 1972-73-ban ismét a [fekete zené](#) [4]ből jött az új [hangzás](#) [5], mely a [soul](#) [6] music egyik legnépszerűbb változata lett.

Philadelphiában, elsősorban a Kenny Gamble és Leon Huff [zeneszerző](#) [7]- és [producer](#) [8]-kettős dolgozta ki ezt a különleges zenei [műfaj](#) [9]t. Lényegében a [Detroit-soul](#) [10] továbbfejlesztése volt, amelyet a végén megfosztottak minden "fekete" eredetiségtől. A dalokat különösen hatásos lágysággal vették fel, és még inkább a "fehér" piac igényeihez igazították őket.

A philly-soulnak két formája létezett: az egyik nagyon [ritmikus](#) [11], táncolható, a másik különösen lágy, sőt szinte [giccs](#) [12]es. Ami mindkét formát megkülönböztette a fehér előadók hasonló számaiktól, az a feketék többnyire kiemelkedő hangja volt.

A ritmikus forma vezető képviselője az O' Jays volt, egy már 1958-ban megalakult együttes. _____

A philly-soul melodikus oldalát a The Three Degrees nevű női [trio](#) [13] testesítette meg. _____

A különösen lágy philly-soul legművészebb és legjobb formáját a The Stylistics [kvintett](#) [14] képviselte. _____

► [soul](#) [6]

Philadelphia International Records, a Philly soul fellegvára

(Részlet Gulics Norbert készülő könyvéből)

A Philadelphia International Records lemezkiadót Kenneth Gamble és Leon Huff producer és dalszerző páros alapította 1971-ben.

Egy új stílust teremtettek a soul-on belül. A Gamble – Huff szerző, producer párosnak köszönhetjük az ún. Philadelphia hangzást, a Philadelphia Sound-ot, a Philly Soul-t, melyet a Disco műfaj alapjának is tekinthetünk sőt a későbbiekben innen származtatják a smooth jazz és a quiet storm stílusokat is. A hangzást a páros ötlötte ki, melynek főbb jellemzői: a nem túl bonyolult muzsika – egyszerű szabályok- buja gitárhúr játék, fantasztikus basszus és csúszó lábcin ritmus elemek. A párosnak 1975-re sikerült megtörnie az addig fekete muzsikában egyeduralkodó Motown és azzal együtt az ún. Motown sound népszerűségét. Összegezve itt az elején, a Philly soul egyenlő volt a Gamble- Huff producer párossal. A stílus kis túlzással másról sem szól, csak róluk, az ő pályájukról.

A Gamble –Huff dalszerző páros több, mint 3000 dalt írtak pályafutásuk alatt és ezzel minden idők legtermékenyebb dalszerzői. Kicsit későn kezdték elismerni őket, ugyanis első dalszerzői Grammy díjukat 1990-ben kapták meg az If you don't know me by now-ért, amit eredetileg a Harold melvin

and the Blue Notes adott elő 1972-ben, majd a Simple Red dolgozta fel nagy sikerrel. 1999-ben megkapták a Grammy kuratóriumi díjat, mely nem azonos a „sima” Grammy díjjal. Néhány név, a kitüntetés nagyságát érzékeltetendő, akik megkapták: Bartók Béla, Frank Sinatra, The Beatles, Burt Bacharach, George Gershwin, Walt Disney stb.stb. A párost beiktatták a Rock and roll Hall of Fame-be.

Kenneth Gamble Philadephiában született és nőtt fel .Nem régen tett nyilatkozata szerint a Glen Miller Band volt rá rendkívüli hatással gyermekkorában, ők inspirálták a zeneszerzői pályája elindításakor. Fiatal korában a helyi rádió reggeli műsorában dolgozott, mint DJ, volt egy hanglemezboltja és a The Romeos nevű zenekarban énekelt. A „nagy” Gamble and Huff páros előtt Gamble and Roff párosként merült fel a neve, ugyanis 17 éves korában ő fedezte fel és menedzselte Jerry Roff-ot. Aztán állt össze Leon Huff billentyűs dalszerzővel és innentől kezdve lett Gamble-Huff párosítás a töretlen sikerek szinonimája a zeneiparban. Gamble aláírt Ross számára egy előadói szerződést a Columbia Records-nál 1963-ban és elkészítették első sikerüket az Im gonna make you love me, melyet később Diana Ross és a Temptations is sikerre vitt. 1967-ben már az Atlantic Recordsnál dolgoznak és itt írják meg az első top5 dalukat a The Soul Survivors-nek Expressway to your heart címmel.

A páros mielőtt megalapította volna korszakalkotó vállalatát, mint a Motown - és Barry Gordy - riválisát 1971-ben, Gamble and Neptunus , majd Excel Records később Gamble Records néven működtettek vállalkozásokat a 60-as évek második felében...és még egy fontos változtatás a nevüket illetően; az MFSB és a Three Degrees nagy slágere a TSOP – The sound of Philadelphia - hatására 1974-ben újra nevet váltottak.

1990-ban a Philadelphia Records beindította leányvállalatát az Uncezored Rerords-ot.Erre azért volt szükségük, hogy az időközben átalakult műfaj – fekete zene - Hip-hop előadóit megjelölje.

A Gamble és Huff producer páros házi zenekarának alaptagjai nem kisebb nevek voltak, mint Bobbi Eli, Roland Chambers ütős, Norman Harris gitáros, Vincent Montana vibrafonos, Ronnie Baker basszusgitáros és Earl Young dobos. ..akik többek közt, a Delfonics,a First Choice és David Bowie - Sigma Stúdióban készült - Young Americans projektjében is szerepet kaptak. A Philadelphia International rajtuk kívül még, több, mint 30 kítűnő muzsikussal dolgozott együtt, akik MFSB (mother, father, sister, brother) – apa, anya, nővér, fivér - néven sok-sok kitűnő felvételt készítettek. Az MFSB tagjai közül kerültek ki a Salsoul Orchestra zenészei is.

A Philadelphia Records által kiadott felvételek gyakorlatilag mind a Sigma Sound Stúdióban készültek Philadephiában. A stúdió tulajdonosa , korábbi főmérnöke Joe Tarsai volt, akinek nagy érdemei vannak a kiváló muzsikás gárda összeverbuválásában is. Miután a The Jacksons elhagyta a Motown-t 1976-ban, itt készítették el az első két albumukat. A Sigma stúdió-hoz kapcsolódóan nagyon fontos megemlítenünk még Bobbi Martin-t, aki hangszerelte a dalokat és a szerzőket, akik Gamble -Huff mellett ontották magukból a jobbnál jobb muzsikákat: Thom Bell, Linda Creed, Norman Harris, Dexter Wansel és a Gene McFadden-John Whitehead páros.

A Philadelphia Records disztribúciós szerződése szerint 1976-1984 közötti kiadásait a CBS Records-jogosult forgalmazni, aki ezt a jogot az EMI-től kapta ajándékba. A Sony Music Entertainment volt jogosult az 1969-1976 közötti munkák forgalmazására. 2007-től a Philadelphia Records összes kiadásának forgalmazási joga a (Sony) Legacy Records-a szállt át.

A Philadelphia Records viszonyítási alapot teremtett, minőségben és stílusban a 70-es években ugyanúgy, mint az előző évtizedben a Motown. A szerző páros a mai napig aktív.

Végezetül Idézném Gambler néhány hónappal ezelőtti nyilatkozatát: „ A zenének üzenete van. Ez az üzenet arról szól, hogy mindenki tud együtt dolgozni és zenélni amiben mindannyian jól érzik magukat. A Philadelphia International minden későbbi albumán ott a felirat: „There’s the message in the music” (Ott az üzenet a zenében)...és amikor az emberek visszakérdeznek, hogy mi az üzenet, akkor azt válaszolom, hogy hallgassátok meg az MFSB muzsikáját és hallani fogjátok: The love is the message (a szeretet az üzenet). Ez az amit az emberek iránt érzek. Az embereknek szeretniük kellene egymást és bizalommal lenni egymás iránt. Mindenki megszületik és meghal egyszer, megbetegszik, mindenki tud énekelni, táncolni, minden gyermek megöregszik. Mindenki egyforma.”

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/philly-soulsound>

Hivatkozások:

- [1] https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/philly-soul_ojafam.jpg
- [2] https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/philly-soul_capa_-_salsoul_presents_philly_soul_flavas_com_logo.jpg
- [3] https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/philly-soul_harold-melvin-and-the-blu-007.jpg
- [4] <https://www.zenci.hu/szocikk/fekete-zene>
- [5] <https://www.zenci.hu/szocikk/hangzas>
- [6] <https://www.zenci.hu/szocikk/soul>
- [7] <https://www.zenci.hu/szocikk/zeneszerzo>
- [8] <https://www.zenci.hu/szocikk/producer>
- [9] <https://www.zenci.hu/szocikk/mufaj>
- [10] <https://www.zenci.hu/szocikk/Detroit-soul>
- [11] <https://www.zenci.hu/szocikk/ritmikus>
- [12] <https://www.zenci.hu/szocikk/giccs>
- [13] <https://www.zenci.hu/szocikk/trio>
- [14] <https://www.zenci.hu/szocikk/kvintett>